

VRTEC.

Časopis s podobami za slovensko mladino.

:: S prilogo „Angelček“. ::

Štev. 4.

V Ljubljani, dne 1. aprila 1910.

Leto 40.

Vesela novica.

Že je tu nedelja bela,
že je trata razcvetela,
že po njej šumi čebela —
Tonček pa bolan leži.

Oj, kako bi šel on rad
pisanih cvetov si brat
sredi pomlajenih trat;
toda on bolan leži.

Pa je ptička priletela,
se na drobno okno vsela,
pa je pesmico zapela
tako Tončku bolnemu:

„Oj, poslušaj me, ti Tonček!
Ze pomladni sije solnček,
in na tvojem oknu lonček
je že cvetek mlad pognal —

Pa poslušaj to novico:
jutri že boš šel s sestrico
rožice saditi v gredico
radosten, vesel in — zdrav!“

Tonček čul je pesem to,
zablestelo je oko,
nasmehljaj se je ljubkó,
saj že jutri bode zdrav!

Bogumil Gorenjko.

Poj mi, ptičica!

Nič ne boj se, drobna ptica,
le pripni si na drevo
mehko gnezdo za mladiče,
da goličem bo gorko.

Ljuba ptica, sladko pevaj,
delaj, delaj kratek čas!
Vselej, kadar te poslušam,
je prijetnejši tvoj glas.

Mokriški.

